

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 45C/101/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213551
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Linetová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1312213551.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, sudkyňou JUDr. Danielou Linetovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Pribinova ul.č.25, Bratislava, IČO: 35807598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grosslingova 4, Bratislava, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal sa voči odporcovi zaplatať majetkovej škody 125,- eur a nemajetkovej ujmy 275,- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že POHOTOVOSTĚ, s.r.o. je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt, veriteľ zo zmluvy o úvere číslo 6131182 navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka, povinného: P. R.. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX XXXX/XXXX. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, Okresnému súdu Bratislava III a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do pätnástich dní od doručenia žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až dňa 23.09.2009 a to rozhodnutím o poverení, k rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, v omeškaní viac ako 5 mesiacov. Nečinnosť Okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal.

Navrhovateľ z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy.

Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím

o nej. Poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- euro, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 euro, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na obligačnej výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur.

Celkovo vynaložil navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o nej sumu 125,- euro. Táto suma by nezaťažila navrhovateľa ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelenie poverenia dodržal zákonom stanovenú dobu. Výška hmotnej škody bola stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslieť len s nepomernými ťažkosťami. Hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, z mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca. Vyčíslenie vychádzal z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné predložiť účtovné doklady.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov na prejednanie veci v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Márnym plynutím času bolo reálne ohrozené legitímne očakávanie poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík, z neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčnej povinnosti.

Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu sumu 275,- za 5 mesiacov. Výpočet nároku uskutočnil navrhovateľ alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to na základe doterajšieho rozhodnutia ústavného súdu podľa ktorého, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, aby sa za každý rok poznačený prieťahmi vzťahovala satisfakcia vo výške 660,- euro. Teda 660,- euro za rok: 12 mesiacov v roku = 55,- eur za mesiac, v danej veci bol exekučný súd nečinný viac ako 167 dní.

Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia poukázal navrhovateľ aj na nálezy ústavného súdu vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov súdmi v civilnom konaní/ Nález ústavného súdu sp. zn.: III ÚS 203/06-25, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000.- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov, Nález ústavného súdu sp. zn.: III ÚS XXX/XX-X, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 30.000.- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka/.

Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ ďalej namietal predpojatosť Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním, nesprávnym úradným postupom, spôsobil vznik škody na strane navrhovateľa a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o

prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4NcC/314/2012-129 zo dňa 29.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci, JUDr. Q. B. bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci.

Odporca žiadal návrh zamietnuť ako právne neopodstatnený, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie nároku na náhrady škody v zmysle Zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Poukázal na zmatečnosť podania, keď v jednotlivých žalobných návrhoch sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. zmatečne označení povinní, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručení podaní na súd. Taktiež poukázal na to, že celú dôkaznú povinnosť navrhovateľ prenáša na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Ohľadne prieťahov v konaní odporca uviedol, že navrhovateľ neuviedol ktoré kroky podnikol na ich odstránenie, odporca mal za to že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 boli doručené odporcovi dňa 23.04.2012, pričom návrh vo veci samej bol už dňa 27.09.2012 doručený Okresnému súdu, mal za to že ide o predčasne uplatnený nárok.

Pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote odporca poukázal na to, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c/podľa zákona číslo 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti.

Pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule ,toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy bol exekučný poriadok novelizovaný zákonom číslo 102/2011 Z.z. To, čo znamená že akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia 15 dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01.06.2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený.

Pred 1.6.2011 § 41 ods. 2 písmena d/ exekučného poriadku znel "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". Správnosť aplikácie uvedeného ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučných titulov osvedčila svojím autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky. argumentácia navrhovateľa toho čo zamýšľal zákonodarca je nepravdivá a podľa § 41 ods. 2 písm. b/ exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011. Samotné nedodržanie v zákonom stanovenej lehote, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé že skúmanie vykonateľnosť rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä z pohľadu na tom, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcí režimu spotrebiteľských zmlúv .

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona číslo 514/2003 Z.z. Súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzajúci z existencie prieťahu v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom disciplinárnom konaní ,ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí je Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom

rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že za porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Odporca poukázal na to, že efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zákona číslo 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, respektíve ním predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prietahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Znamenalo by to absurdný záver, všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného prístupu v súdnictve, postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je absurdné a konštatovať existenciu prietahov v súdnom konaní môže len Ústavný súd Slovenskej republiky. Ústavnú sťažnosť môže podať fyzická alebo právnická osoba iba v prípade, ak využije všetky opravné a iné účinné právne prostriedky pre ochranu svojich základných práv a slobôd.

Odporca ďalej vzniesol námietku premlčania, nakoľko zo skutkových okolností uvádzaným navrhovateľom v návrhoch, v niektorých konaniach k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období pre marcom 2009. Ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nerozhodnutí o návrhu na vydanie poverenia v zákonom ustanovenej lehote 15 dní, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula pri každom nároku osobitne, a to po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené odporca vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu pätnásťdňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04. 2009, t. j. 3 roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívali v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca a to bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov. Požadované paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti považoval odporca za nesprávne a účelové. Odporca nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu, tak ako bola uplatnená, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik ani výšku škody. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno tým, že nekonkretizoval či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a paušalizáciu vecných nákladov preto nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech a teda nie je možné domáhať sa náhrady škody podľa zákona číslo 514/2003 Z.z. Odporca by v konaní na preukázanie majetkovej škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu, listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok.

Odporca ďalej poukázal na to, že navrhovateľ ako spoločnosť sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na zdravú informačného systému vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prietahy na jej uplatnenie považoval odporca za účelové. Taktiež udržiavanie systému musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze, aby naplnil účel fungovania pri poskytovaní úverov. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti považoval odporca za nesprávne a účelové.

K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca uviedol, že navrhovateľ v návrhu poukázal na viacero ústavných nálezov, kde Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy. Poskytovaná výška finančného zadosťučinenia nie je automatická, táto podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu a je nesprávne vychádzať z paušálnej sumy 663,88 euro za každý rok prietahov, nakoľko každé prípadové okolnosti sú osobitné. vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pričom navrhovateľom uvádzané pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keď náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené.

S prihliadnutím na dobré mravy vzhľadom na uplatnenú nemajetkovú ujmu odporca dal do pozornosti súdu a doložil list Európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/R4M/kb D/2010/ 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov a práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. V takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, či súd poverenie vydá alebo nevydá s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, prípadnej nemajetkovej ujmy a tým nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 22.04.2014, právny zástupca navrhovateľa podal návrh na prerušenie konania, že z dôvodu dosiahnutia ochrany podal sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky v zmysle článku 127 Ústavy Slovenskej republiky pre porušenie jeho základných práv a slobôd spojené s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, pričom už v podanom návrhu na začatie konania označil skutočnosť, pre ktoré má byť vylúčený sudca poverený prejednaním a rozhodnutím veci. Ďalej uviedol, že mu bolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú z prejednávania veci vylúčení, avšak s týmto rozhodnutím navrhovateľ zásadne nesúhlasil, tvrdil, že sú tu dané dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava III. Doklad o podaní sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky navrhovateľ súdu nezaslal. Okresný súd Bratislava III uznesením č. k. 45C 101/2012-80 zo dňa 22.04.2014 návrh na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že neboli dané dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písmena b/ veta prvá O. s. p. z ani v zmysle § 109 ods. 2 písmena c/ O. s. p., proti ktorému navrhovateľ podal odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Co/575/2014-115 zo dňa 10.09.2014 napadnuté uznesenie tunajšieho súdu potvrdil.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 10.02.2015, na ktoré sa právny zástupca navrhovateľa nedostavil, doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané, žiadal o odročenie pojednávania na neurčito z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a dňa 06.02.2015 podal opätovný návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil ani nepožiadaval súd z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania postupom podľa § 119 O.s.p.

Súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľa, že sú dané dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava III, nakoľko Krajský súd v Bratislave uznesením rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú z prejednávania a rozhodovania vo veci vylúčení, resp. že sudkyňa Okresného súdu Bratislava III v Bratislave JUDr. D. S. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci.

O opätovnom návrhu na prerušenie konania súd rozhodol uznesením č. k. 45C /101/2012 zo dňa 10.02.2015, návrh na prerušenie konania zamietol. Vzhľadom k tomu, že vo veci bol určený termín pojednávania a s prihliadnutím na dôvody prerušenia konania uvádzané navrhovateľom, keď o nevyhlásení zákonného sudcu bolo právoplatne rozhodnuté odvolacím súdom, súd vo veci konal.

V danom prípade boli splnené všetky predpoklady na prejednanie a rozhodnutie veci v neprítomnosti účastníkov, súd prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy, podľa § 101 ods. 2 O.s.p. V prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom nemôže dôjsť k

odňatiu práva konať pred súdom /Uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo 116/93/ a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Súd neodňal účastníkom možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti zbavili tým, že sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli na pojednávanie včas predvolaní viac ako päť dní pred termínom pojednávania, podľa § 115 ods. 2 O. s. p. a tým si účastníci sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné práva a oprávnené záujmy. Súd poskytol účastníkom, ich zástupcom reálnu možnosť chrániť svoje práva a oprávnené záujmy, túto možnosť nevyžili a takéto správanie zákonodarca nedovoľuje.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaným návrhom vyjadrením odporcu k podanému návrhu, obsahom pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp.z. 49 Er 553/2009 a zistil nasledovný skutkový stav.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III súdu sp. zn. 49Er/553/2009 súd zistil, že dňa 02.06.2009 podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý na súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 116708/08, vydaného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. Bratislava dňa 18.12.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.01.2009 a vykonateľnosť dňa 22.01.2009 a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 06.05.2009 vo veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava proti povinnému: P. R., na vymozenie peňažného plnenia vo výške 842,44 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX XXXX/XX.

Súd vyzval oprávneného dňa 16.06.2009 o zaslanie listinných dôkazov, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní, predexekučnej upomienky, návrhu na exekúciu, ktoré oprávnený POHOTOVOSTĚ s.r.o. Bratislava doručil súdu dňa 07.09.2009.

Okresný súd Bratislava III dňa 23.09.2009 vydal poverenie č.XXXX XXXXXX v zmysle §45 ods.1 Zák.č.233/1995 Z.z. a vykonaním exekúcie na základe uvedeného vykonateľného rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Exekútorského úradu, Záhradnícka 60, Bratislava.

Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z .z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1 cit. zák., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím
- d) nesprávnym úradným postupom

Podľa § 3 ods. 2 cit. zák., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm.a/ cit. zák., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods.1 cit. zák., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods.2 cit. zák., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zák., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom

opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zák., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1 cit. zák., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods.2 cit. zák., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods.3 cit. zák., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods.4 cit. zák., výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

Podľa § 17 ods.5 cit. zák., žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa § 18 ods.2, cit.zák., náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 18 ods. 3, cit. zák., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom.9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 19 ods.1 cit. zák., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 2 cit. zák., najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 cit. zák., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 36 ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučné konanie sa začína na návrh.

Podľa § 36 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa § 41 ods.1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2, Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
- b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,
- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku,/ účinného do 31.05.2011/, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci súd posudzuoval podľa Zák. č. 514/2003 Z. z. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom podľa § 3 ods. 1 písm. d/ cit. zák. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je objektívna, bez ohľadu na zavinenie ktorej sa nemožno zbaviť. Pre vznik zodpovednosti sa vyžaduje podľa súdnej praxe splnenie troch podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, základ nároku na náhradu škody nie je daný.

Zákon nedefinuje nesprávny úradný postup, z obsahu tohto pojmu vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného s príslušným orgánom podľa § 15 ods. 1 cit. zák., ide o podmienku pre uplatnenie nároku na náhradu škody v konaní pred súdom.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 boli doručené odporcovi dňa 23.04.2012. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má obligatórny charakter podľa ktorého nárok na náhradu škody na súde nie je možné uplatniť skôr než uplynie šesťmesačná lehota od uplatnenia nároku poškodeným pred príslušným orgánom, neúspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je predpokladom uplatneného nároku na súde.

Navrhovateľ podal návrhy na tunajší dňa 27.09.2012, teda pred uplynutím šesť mesačnej lehoty od podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, odporca neuznal nárok navrhovateľa čo vyplynulo z vyjadrenia odporcu, do šiestich mesiacov od podania žiadosti neuspokojil nárok na náhradu škody, preto mal súd za to, že šesťmesačná lehota v čase rozhodovania súdu uplynula, návrh nemožno považovať za predčasne podaný a preto je daná právomoc súdu vec prejednať a rozhodnúť.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti. Súdna prax je ustálená na závere, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Exekučný súd je povinný dôsledne skúmať splnenie formálnych i materiálnych predpokladov pre vedenie exekúcie, a to v každom štádiu vedenia exekúcie je povinný skúmať exekučný titul na základe, ktorého súdny exekútor žiada o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, či je spôsobilým exekučným titulom v zmysle exekučného poriadku.

Z pripojeného exekučného spisu súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 02.06.2009 na základe exekučného titulu rozsudku stáleho rozhodcovského súdu, exekučný súd vyzval oprávneného dňa 16.06.2009 na odstránenie väd podania ako aj zaslanie listinných dôkazov, ktorý až dňa 07.09.2009 zaslal vyjadrenie a následne dňa 23.09.2009 súd vydal poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie.

Súd poukazuje predovšetkým na správanie sa samotného navrhovateľa, ktorý bol vo veci nečinný a riadne neposkytol súčinnosť pri vybavovaní veci. Uvedený postup a obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup, ktorý by mal za následok prietahy v súdnom konaní, postup exekučného súdu je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu. Vzhľadom na množstvo exekučných konaní ktoré navrhovateľ iniciuje pred okresným súdom je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti, čo je plne v súlade so závermi Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. vo veci sp.zn. II ÚS 245/2013, IV ÚS 606/2012.

Postup exekučného súdu bol preto opodstatnený a správne exekučný súd skúmal vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ktorá si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä z ohľadu na to, že sa týka právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Na potrebu skúmania exekučného titulu so zákonom reagoval aj zákonodarcia legislatívnou zmenou v § 44 ods. 2 Zák.č.144/2010 Z.z./ exekučného poriadku/ s účinnosťou od 01.06.2011 s tým, že v zmysle § 41 ods. 2 písm. c), písm. d) Exekučného poriadku, pokiaľ bol titulom pre exekúciu rozhodcovský rozsudok, spomínaná lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatila pre rozhodcovské rozsudky.

Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Z uvedených dôvodov súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z hmotnoprávných predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Súd ďalej uvádza, že z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného ústavou v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR./II.ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III ÚS 59/05/. Pojem zbytočné prietahy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods.2 ústavy SR./I ÚS 63/00/. Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie neznamená v zmysle platnej judikatúry automaticky zbytočné prietahy v súdnom konaní.

Pri posudzovaní nároku na náhradu škody z dôvodu existencie prietahov v súdnom konaní, môže súd vychádzať len v prípade, ak by tieto boli konštatované Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a priznáva finančné zadosťučinenie, alebo ak by tieto boli konštatované predsedom súdu na podklade sťažnosti na prietahy v konaní. Všeobecný súd nemôže preto konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu škody, vzhľadom na vyššie uvedené súd nepovažoval za preukázanú ani existenciu prietahov v konaní. V súdnom spise sa ani nenachádza sťažnosť oprávneného na prietahy v konaní. Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 3.10.2012, I.ÚS 476/2012-12 rozhodoval o sťažnostiach navrhovateľa, pričom konštatoval,

že doterajšia dĺžka predmetných konaní sama o sebe nie je ešte takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľky, resp. že doba konaní vedených okresným súdom zasiahla samotnú podstatu a účel základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods.2 Ústavy SR, resp. práva podľa čl.6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd takým závažným spôsobom, že by to odôvodňovalo prijatie sťažnosti na ďalšie konanie /m.m. II.ÚS 93/03/.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu škody vo výške 125,- eur predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutie o ňom z dôvodu, že poškodený vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 15,- euro, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,-euro.

Škoda je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom, spočíva v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu. Navrhovateľ v konaní skutočnú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré podľa neho uplynulo súdu ničím nepreukázal.

Navrhovateľom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov súd nepovažoval za zmenšenie majetku poškodeného ani za ušlý majetkový prospech. Taktiež z obsahu spisu mal súd preukázané, že v danej veci navrhovateľ nezaslal žiadne urgencie adresované exekučnému súdu, navyše postup súdu nevykazoval znaky zbytočných prietahov, za ktoré by mal štát zodpovedať za škodu.

Navrhovateľ vo vzťahu k celému uplatnenému nároku na náhradu škody nepreukázal priamu a bezprostrednú príčinnú súvislosť, medzi škodou a konaním exekučného súdu, nakoľko vzťah príčiny a následku musí byť podľa súdnej praxe priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí ak je sprostredkovaný. Navrhovateľ k svojej činnosti využíva informačný systém na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému a udržiavanie systému patrí do podnikateľskej činnosti ktorú musí navrhovateľ vykonávať. Nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel vymáhať pohľadávku formou exekúcie, ide o náklady ktoré by bolo možné zahrnúť do náhrady trov exekúcie. Súd mal za to, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ani výšku škody v zmysle § 17 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur a to alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, nakoľko podľa jeho názoru bol v danej veci exekučný súd 12 mesiacov bezdôvodne nečinný. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z analógie Ústavného súdu SR, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000.- Sk, t.j. 660.- eur /660 eur:12= 55 eur/.

Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch ,ak nie je možné uspokojiť ju inak podľa § 17 ods.2 Zák.č.514/2003 Z.z.

Súd poukazuje na judikatúru podľa ktorej odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo/rozsudok NS ČR sp.zn. 30 Cdo 675/2011/.

Navrhovateľ v konaní pri uplatňovanom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nepreukázal, že by povinný subjekt zanikol, že by dochádzalo ku konaniu smerujúcemu k zániku subjektu, dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť, ide o všeobecne známe riziká, ktoré sú i rizikom

podnikateľského subjektu. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch a preto nie je možné vychádzať z paušálnej sumy pri uplatňovanom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie zhodnotením dôkazov jednotlivo ako aj v ich súvislosti s prihladením na všetko čo vyšlo za konania najavo, mal súd preukázané, že v danej veci neboli splnené všetky zákonné podmienky uplatneného nároku navrhovateľom na náhradu škody a nemajetkovej ujmy a preto v zmysle citovaných zákonných ustanovení návrh v celom rozsahu zamietol.

O práve na náhradu trov konania súd rozhodol podľa §142 ods. 1 O.s.p., podľa zásady zodpovednosti za výsledok sporu. Odporca mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania si neuplatnil, z obsahu spisu súd zistil, že odporcovi nevznikla náhrada trov konania, preto odporcovi náhradu trov konania oproti navrhovateľovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.